

Sygn. akt VU 6231/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku W. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania W. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 26 września 2014 r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy W. B. prawo do świadczenia przedemerytalnego z dniem 25 sierpnia 2014 roku.

Sygn. akt VU 6231/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawcy W. B. prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, że stosunek pracy nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

W odwołaniu od tej decyzji, złożonym dnia 3 października 2014 roku, W. B. wniósł o jej zmianę, wskazując, że w świadectwie pracy pracodawca jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę wskazał „rozwiązanie umowy o pracę z przyczyn leżących po stronie pracodawcy – art. 30 § 1 pkt 2” zakończenie grupy robót, za które był on odpowiedzialny.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Wnioskodawca W. B., urodzony (...), złożył w dniu 24 sierpnia 2014 roku wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

(dowód: wniosek k. 1-3 w aktach ZUS)

W. B. został zatrudniony przez T. Z. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Technika (...), (...) w P.. na podstawie umowy o pracę na czas określony od 17 stycznia 2013 roku do 16 kwietnia 2014 roku na stanowisku

kierownika grupy robót. Umowa o pracę uległa rozwiązaniu na skutek wypowiedzenia przez pracodawcę z przyczyn leżących po stronie pracodawcy – zakończenie robót, za które W. B. był odpowiedzialny.

(dowód: zeznania świadka T. Z. protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2015 roku nagranie od minuty 2.42 do minuty 13.25, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2015 roku nagranie od minuty 13.55 do minuty 17.10, świadectwo pracy z dnia 20 stycznia 2014 roku k. 15-16 akt ZUS)

W. B. od dnia 23 stycznia 2014 roku jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w P.. jako bezrobotny. Zasiłek dla bezrobotnych pobierał w okresie od 31 stycznia 2014 roku do 30 stycznia 2015 roku. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

(dowód: zaświadczenia z dnia 7 sierpnia 2014 roku k. 17 i 18 akt ZUS)

Na dzień rozwiązania stosunku pracy tj. 18 stycznia 2014 roku W. B. udowodnił 31 lat, 6 miesięcy i 29 dni okresów składkowych i 7 lat, 8 miesięcy i 28 dni okresów nieskładkowych. Łącznie udowodnił staż pracy w wymiarze 39 lat, 3 miesiące i 27 dni.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 26 września 2014 roku k. 38 w aktach ZUS)

Powodem zatrudnienia wnioskodawcy przez T. Z. była konieczność zastąpienia dotychczasowego kierownika robót – J. D., który nagle zmarł, celem zakończenia trwających prac oraz wykonania kilku nowych. Wnioskodawca miał zakończyć prowadzenie dokumentacji odbiorowej związanej budową instalacji prowadzoną przez J. D.. Dokończenie tych robót planowo miało nastąpić do połowy kwietnia 2014 roku. Dlatego też umowa o pracę została zawarta na czas określony do 16 kwietnia 2014 roku. Wobec tego, że w styczniu 2014 roku zostały zakończone wszystkie zlecenia na wykonanie konkretnych instalacji i jednocześnie pracodawca wnioskodawcy nie otrzymał nowych zleceń, dlatego też wypowiedział on W. B. umowę o pracę. Umowa o pracę uległa rozwiązaniu z dniem 18 stycznia 2014 roku.

(dowód: zeznania świadka T. Z. protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2015 roku nagranie od minuty 2.42 do minuty 13.25, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2015 roku nagranie od minuty 13.55 do minuty 17.10, świadectwo pracy z dnia 20 stycznia 2014 roku k. 15-16 akt ZUS)

T. Z. nowego kierownika grupy robót zatrudnił dopiero po trzech miesiącach od zwolnienia wnioskodawcy, co związane było z uzyskaniem kolejnego zlecenia na wykonanie kolejnych robót.

(dowód: zeznania świadka T. Z. protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2015 roku nagranie od minuty 2.42 do minuty 13.25, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 14 kwietnia 2015 roku nagranie od minuty 13.55 do minuty 17.10)

Sąd Okręgowy ocenił i zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 170 ze zm), zwanej dalej ustawą przedemerytalną, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn. Art. 2 ust. 3 ww. ustawy stanowi natomiast, że świadczenie przedemerytalne przysługuje

osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Kwestią niesporną było, że wnioskodawca ukończył 60 lat, legitymuje się okresem uprawniającym do emerytury w wymiarze 35 lat, był zatrudniony u pracodawcy T. Z. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Technika (...), (...) T. Z. w P.. przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy oraz spełnia przesłanki wskazane w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych.

Spornym pozostawało, czy rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia. W tym miejscu wskazać należy, że definicja legalna "przyczyn dotyczących zakładu pracy" została uregulowana w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. a-d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415) gdzie wskazano, iż ilekroć jest mowa o przyczynach dotyczących zakładu pracy oznacza to:

- a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami kodeksu pracy, w przypadku rozwiązania stosunków pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,
- b) rozwiązanie stosunków pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,
- c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub, gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy;
- d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.) z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Organ rentowy zakwestionował, aby stosunek pracy ubezpieczonego został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Tym samym to na wnioskodawcy ciążył obowiązek udowodnienia, że wyłączną przyczyną rozwiązania umowy o pracę była przyczyna leżąca po stronie pracodawcy. Wnioskodawca sprostował temu obowiązkowi. W przedmiotowej sprawie przeprowadzone postępowanie dowodowe w postaci zeznań świadka T. Z. jak i samego wnioskodawcy wykazało, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia.

W. B. został zatrudniony na stanowisku kierownika grupy robót, po śmierci dotychczasowego kierownika, celem zakończenia robót przydzielonych do wykonania zmarłemu kierownikowi. Strony umowy zaplanowały ukończenie robót na 16 kwietnia 2014r. Pod koniec roku jednak okazało się, że wszystkie zlecone ubezpieczonemu roboty zostały zakończone i brak było innych zleceń. Pracodawca uznał, że w takiej sytuacji nie zachodzi żadna organizacyjna potrzeba do dalszego zatrudniania kierownika grupy robót, które zostały zakończone, co legło u podstaw wypowiedzenia ubezpieczonemu umowy o pracę. Umowa o pracę jaka łączyła W. B. oraz T. Z. nie uległa zatem

rozwiązaniu z upływem okresu, na który była zawarta tj. z dniem 16 kwietnia 2014 roku, ale za wypowiedzeniem przez pracodawcę z przyczyn dotyczących wyłącznie zakładu pracy, a mianowicie likwidacji stanowiska kierownika grupy robót, na którym był zatrudniony wnioskodawca. Po rozwiązaniu z ubezpieczonym umowy o pracę, na jego miejsce nie została zatrudniona inna osoba. Nowy kierownik został zatrudniony dopiero za kilka miesięcy, po uzyskaniu przez T. Z. nowego zlecenia.

Likwidacja stanowiska, na którym był zatrudniony wnioskodawca była podyktowana przyczynami organizacyjnymi firmy. Pracodawca prowadzi działalność w zakresie świadczenia usług w zakresie techniki grzewczej, sanitarnej i wentylacyjnej. Większość tych usług jest świadczona sezonowo. Pracodawca w związku z tym musi tak ukształtować strukturę organizacyjną swojej firmy, która jako oczywiście uzasadniona przyniesie obiektywnie skutek w postaci poprawy jakości pracy, zwiększy jej wydajność nie powodując równocześnie nieproporcjonalnego zwiększenia nakładu pracy. Z tych względów T. Z. nie mógł pozwolić sobie na dalsze zatrudnianie kierownika grupy robót, które uległy zakończeniu. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w wiarygodnych zeznaniach świadka T. Z., który w sposób logiczny i przekonujący podał zarówno powody zatrudnienia W. B. oraz jego zwolnienia. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do ich zakwestionowania. Podkreślenia wymaga fakt, iż świadek T. Z. jest osobą obcą dla wnioskodawcy, a więc nie zainteresowaną wynikiem sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że rzeczywistą przyczyną rozwiązania stosunku pracy z ubezpieczonym była wyłącznie przyczyna leżąca po stronie pracodawcy, jak to wynika z treści świadectwa pracy z dnia 20 stycznia 2014 roku, która jest jednocześnie przyczyną dotyczącą zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia

Wobec powyższego stwierdzić należy, że wnioskodawca wykazał wszystkie przesłanki konieczne dla nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji. Stosownie do art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego zostało przyznane wnioskodawcy od dnia 25 sierpnia 2014 roku, to jest od następnego dnia po dniu złożenia wniosku o przyznanie tego prawa.